

[Marianne Bentsen-Pedersen]

et barn på den måde at skifte navn midt i en opvækstperiode. Det ved jeg ikke om vi kan lave om på, men jeg ville i hvert fald gerne have, at vi ser på det problem.

Man kan selvfølgelig have den nervøsitet, som hr. Bjørn Elmquist har talt om, vedrørende CPR-numrene, og den vil jeg da godt sige at vi deler. Vi synes ikke det er rart, at CPR-numre ligger og flyder alle steder, fordi vi netop har samkøring af registre. Det kan være en meget betænkelig sag.

Ved de radikales forslag skulle jeg prøve at forklare, hvor enkelt det kunne være, når et barn skulle have begge forældres navne, og jeg kan godt huske, at det slap jeg ikke så godt fra. Jeg mener dog fortsat, at det ikke behøver at være særlig indviklet. Hvis man f. eks. ikke efter 1 år er nået til enighed om, hvad barnet skal hedde, så kan man godt tage et efternavn fra hver af forældrene, sådan at barnet får et dobbelt efternavn. Jeg tror, at det for mange er en mere tilfredsstillende løsning end den, som er skitseret i forslaget.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil naturligvis begynde med at takke justitsministeren for lovforslaget om personnavne.

Da det radikale venstre den 24. april sidste år havde sit forslag om ændring af lov om personnavne til første behandling, oplevede vi det for et oppositionsparti helt usædvanlige, at samtlige partier inklusive regeringspartiet bakkede forslaget op. Ministeren havde en række tekniske indvendinger og pegede på problemer, som vi selv udmærket var opmærksomme på, men som vi ikke uden embedsmandsapparat havde været i stand til at løse. Disse mindre, tekniske problemer er nu løst og, det vil jeg gerne understrege, efter vores opfattelse løst med en særdeles heldig hånd og inden for en rimelig tid. Det siger vi tak for.

Det har naturligvis været en lettelse for justitsministeriet, at der i de andre nordiske lande er foregået et grundigt udredningsarbejde, som man har kunnet bruge. Jeg er yderst tilfreds med den harmonisering, der med dette lovforslag nu sker med den nyere navnelovgivning i de øvrige nordiske lande.

På nogle enkelte punkter afviger lovforslaget lidt fra de øvrige landes regler. Vi har

vist rekord i den tid, der skal gå, inden et barn skal navngives, nemlig et helt år. Vi vil godt i udvalget se lidt nærmere på, om dette ikke kan få uheldige konsekvenser. Jeg tænker her på en trang til en mere udstrakt brug af CPR-nummeret. Den samme betænkelighed ved den manglende harmonisering, som socialdemokratiets ordfører gav udtryk for, har vi ved aldersgrænsen for børns indflydelse på navneforandring.

I øvrigt er der i den store samling høringsvar nævnt en række problemer, som vi bør se på i udvalget; men jeg synes, det er væsentligt at notere, at alle høringsinstanser har udtrykt overordentlig stor forståelse for den ligestillingsidé og liberale tankegang, der ligger bag lovforslaget.

Nu er lovforslaget imidlertid andet og mere end en ændring af ligeretspolitisk karakter. Der er sket en mere eller mindre redaktionel omskrivning eller modernisering af flere paragraffer, som kunne give anledning til at diskutere selve substansen i dem. Det gælder § 7 om de forbeholdte navne, og det gælder vores historisk betingede Kongeågrænse i navneloven. Det er begge besværlige spørgsmål, som vi allerede sidste år påpegede ikke måtte stille sig hindrende i vejen for at fjerne diskriminationen i den gældende lov. Derfor er vi enige i den udformning, lovforslaget nu har fået, men jeg vil gerne gentage, at vi på lidt længere sigt bliver nødt til at ajourføre loven også på disse områder.

Et enkelt sted mener jeg dog vi godt kunne have fået en ændring med allerede i denne omgang, nemlig i § 6, nr. 4 og 5, som næppe er helt tidssvarende. Det er dette med de fremmedartede navne. Vi vil gerne se lidt nærmere på dette spørgsmål i udvalget.

Da det radikale venstre allerede sidste år har markeret sin holdning ved at foreslå en ændring af navneloven, har jeg i dag mest beskæftiget mig med forskellige sidespørgsmål. Derfor vil jeg gerne slutte med at læse lidt af indledningen til lovforslagets almindelige bemærkninger, dels fordi de er usædvanlig klare og letforståelige og derfor fortjener at komme med i referatet af denne førstebehandling, dels fordi de kort og præcist udtrykker baggrund og hensigt med dette lovforslag:

»Reglerne i den gældende navnelov om ægtefællers og ægtebørns efternavn hviler på en forudsætning om, at det er manden, der